

γιδοπατησιὰ ἡ, Πελοπν. (Ἀρχαδ. Μοναστηράκ. κ.ά.) γιδουπατ'σεὰ Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Καρπερ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. κ.ά.) ᾿δουπατ'σεὰ Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ πατησιὰ.

Ἴχνος ποδὸς αἰγὸς ἐνθ' ἄν.: Πῆρι τ'ς ᾿δουπατ'σὲς κὶ βγήκ' 'ς τοῦ ᾿δουμάντρ' (πῆρι = ἠκολούθησε) Γήλοφ. Συνών. γιδάχναρο, γιδοπάτημα. Πβ. ἀρνοπατησιὰ, βοιδοπατησιὰ.

γιδοπέτσι τό, Λεξ. Λίν. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ πετσί.

Τὸ δῆμα τῆς αἰγός. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδιὰ 1. Πβ. ἀγελαδοπέτσι, ἀλογοπέτσι, βοιδοπέτσι, γουρουνοπέτσι, χοιροπέτσι.

γιδόπικο τό, ἑνιαχ. ἰδὸπ'κου Μακεδ. (Σιάτ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γίδι, ὅπου καὶ ἰδι, καὶ τῆς ὑποκορ. κατλ. -όπικο, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ. εἰς Ἀθηνᾶν 27 (1917), 215.

Γιδάκι 1, τὸ ὅπ. βλ.

γιδοπόδης ἐπίθ. ἑνιαχ. Θηλ. γιδοπόδισσα Ν. Ἔστ. 28 (1938), 1044.

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ πόδι.

Ὁ ἔχων πόδας αἰγός: Ποίημα.

Φανερώθη...

μέσα ἀπ' τὰ μυστήρια πάλι καὶ με τραγοπόδηδες κατὰ ὄω προβάλλει σειῶντας καὶ με γιδοπόδισσες Πβ. ἀρνοπόδης, γαιδουροπόδης.

γιδοπόκι τό, ἑνιαχ. γιδοπόκ' Στερελλ. (Περίστ.)

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ πόκι < πόκος.

Πόκος ἐρίων ἀπὸ ράχιν αἰγός ἐνθ' ἄν.: Πῆρι ἡ γριὰ νὰ γνέσ' ἓνα γιδουπόκ' κὶ κουντανάσινι (=λαχάνιασε ἀπὸ κούρσιν) Περίστ. Πβ. ἀρνοπόκι 1.

γιδόπονος ὁ, Πελοπν. (Γαργαλ. Μάλ. Τριφυλ. κ.ά.) ᾿δούπονους Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ πόνος.

Ἡ ἀσθένεια φῦμα τῶν αἰγῶν ἢ ψευδάνθραξ ἐνθ' ἄν.: Τὸ γιδάρι τὸ βάνουνε 'ς τὸ γιδόπονο (γιδάρι = τὸ φυτὸν Ἰάσμινον τὸ θαμνῶδες) Γαργαλ. Πβ. ἀγελαδόπονος, πρὸ βατοπόνεμα.

γιδόπουλο τό, Γ. Ψυχάρ., Ζωή καὶ ἀγάπη, 286 αἰγιόπον Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) αἰδόπον Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γίδι, ὅπου καὶ αἰγίδ' καὶ αἰίδ', καὶ τῆς ὑποκορ. κατλ. -πουλο, διὰ τὴν ὅπ. βλ. -πουλοσ.

Γιδάκι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ὅσὸ μαντρινὲν ἐπέμ'ναν δύο πρόβατα καὶ τρία αἰδόπα Χαλδ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γιδόπουλος Ἀθῆν. Πβ. ἀλογόπουλο, ἀρνοόπουλο 1, βοιδόπουλο, γαιδουροόπουλο.

γιδοπρόβατα τά, κοιν. γιδουπρόβατα Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Θεσσ. (Ἀμπελ. Βαθύρρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Ἀρκοχώρ. Βέλι. Βόιον Γήλοφ. Φυτ. κ.ά.) ᾿δουπρόβατα πολ-

λαχ. βορ. ἰδιωμ. ᾿δουπρόβατα Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) ᾿δού-προτα Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) ἰδοπρόβατα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Προπ. (Μαρχαρ.) ἰδουπρόβατα Σάμ. γιδόπρατα Ἡπ. ᾿δούπρατα Ἡπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Συκαμν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ πληθ. τῶν οὖς. γίδι καὶ πρόβατο. Ἡ λ. καὶ εἰς Μηναῖον τοῦ 17ου αἰ. τῆς μονῆς Μ. Σπηλαίου.

Αἰγες καὶ πρόβατα ἀναμειξ νεμόμενα ἢ λογιζόμενα κοιν.: Τά 'χει χιλιάσει τὰ γιδοπρόβατα τρεῖς φορὲς Πελοπν. (Ἄνω Ἀστέρ.) Ἐμεῖς εἶχαμε ἰδοπρόβατα πολλὰ Προπ. (Μαρχαρ.) Ἐχ'νι λιγυστὰ ᾿δουπρόβατα Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) Τὴν ἡμέρα τὰ Χ'στούνγιννα, ἅμα πῆγινι πρῶτους ἄδρας 'ς τοῦ σπίτ', θὰ γινοῦσαν τ'ν ἄλλου χρόνου τὰ ᾿δουπρόβατα σιρ'κὰ Θεσσ. (Βαθύρρ.) Ὅσ' τοῦ χοιριό μας ἓνας τζουβᾶνους τὰ φ'λάει ἀδάμα τὰ ᾿δούπρατα Ἡπ. (Κουκούλ.) Πῆραν ἰδοπρόβατα αὐτεῖν Προπ. (Μαρχαρ.) || Ἀσμ.

Σφάζει γουβάλια δώδεκα, γελάδια δεκαπέντε, σφάζει καὶ γιδοπρόβατα κἀν' δυὸ κἀν' τρεῖς χιλιάδες (γ ο υ β ἰ λ ι α = βουβάλια Πελοπν. (Δίβρ.)

Ἀφέντ' με τὰ γιδόπρατα τὰ κ'λουργουνδουνᾶτα, ποὺ βάνεις τσιούγκες τὸ τυρὶ καὶ θημωνιές τὸ γάλα (τσιούγκες = σωρούς) Ἡπ.

Τὸ σπαθὶ τὸ θέλω τώρα γιδοπρόβατα νὰ σφάξω καὶ χορτᾶτος νὰ φιλήσω τῆς σημαίας τὸ σταυρὸ

Γ. Σουρῆ, Ἀπαντ. 1,76. Συνών. γιδοπρόβατα, γιδόσφαχτα. Πβ. ἀρνοπρόβατα.

γιδοπροβάτες οἱ, Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ πληθ. τῶν οὖς. γίδα καὶ προβάτα.

Γιδοπρόβατα, τὸ ὅπ. βλ.: Θὰ κόψω λίγη πεσάδα γιὰ τσεῖνες τῖς γιδοπροβάτες (πεσάδα = φυτὰ σίτου πεσμένα εἰς τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὴν βροχὴν ἢ τὸν ἄερα).

γιδοπροβιὰ ἡ, Λεξ. Περίδ. Βλαστ. 350 ᾿δουπροβιὰ Θεσσ.

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ προβιὰ.

Δέρμα αἰγός. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδιὰ 1.

γιδοπυτιὰ ἡ, ἑνιαχ. ᾿δουπ'τιὰ Θεσσ. (Μαυρέλ.) Μακεδ. (Γήλοφ.)

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ πυτιὰ.

Ἡ πιτύα ἀπὸ μεγάλον ἐρίφιον ἐνθ' ἄν.: Με ᾿δουκὶ ᾿δουπ'τιὰ νὰ πῆξου τοῦ γάλα Μαυρέλ. Συνών. κατσικοπυτιὰ.

γιδόραβδο τό, ἑνιαχ. ᾿δούραβδου Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ ραβδί.

Γιδόκλιτσα, τὸ ὅπ. βλ.

γιδοσέρνω ἑνιαχ. γιδουσέρνω Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γίδι καὶ τοῦ ρ. σέρνω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ σούρνω.

Κλέπτω αἰγας. Συνών. κατσικοσέρνω. Πβ. γιδόσούρτης.

γιδοσκάλωμα τό, ἑνιαχ. γιδοσκάλουμα Πελοπν. (Μάν.) ᾿δουσκάλουμα Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ.)

Ἐκ τῶν οὖς. γίδι καὶ σκάλωμα.

Στενός, ανώμαλος δρόμος, μονοπάτι ἐνθ' ἄν.: "Εναι ἔνα γιδοσκάλουμα, δὲν ἔναι δρόμος! Μάν. Συνών. βλ. εἰς γιδόστρατα.

γιδόσκοινο τό, ἐνιαχ. γ'δόσζ'νου Μακεδ. (Γήλοφ. Χαλκιδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σκοινί.

Σχοινίον, διὰ τοῦ ὁποίου δένεται αἶζ. Πβ. βοιδόσκοινο 1.

γιδοσκλάβερο τό, Κρήτ. (Ἀνατολ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σκλαβέρι.

Κώδων φορούμενος εἰς τὸν λαϊκὸν τῶν αἰγῶν. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδοκύπρι.

γιδόσπιτο τό, Δ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σπίτι.

Γιδόκουμος, τὸ ὅπ. βλ.

γιδοσταλός ὁ, Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 51—Λεξ. Βλαστ. 290 γιδόσταλους Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά. γ'δόσταλους Εὔβ. (Ἀκρ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κακοπλεύρ. Φωτειν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ.). Μακεδ. (Γήλοφ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σταλός.

Θερινὸς στάβλος αἰγῶν, συνήθως κάτω ἀπὸ σκιερὰ δένδρα ἐνθ' ἄν.: "Ακεῖ 'ς τοὺν ἄ-Γιώρ' ἔχον τοὺ γ'δόσταλον Γήλοφ. Νὰ πᾶς 'ς τοὺ γ'δόσταλον νὰ φ'λάξ'ς τὰ γίδια Κακοπλεύρ. "Ἰδῶ ποῦ 'νι τὰ ἔλατα εἶνι καλὰ γιὰ γ'δόσταλους Αἰτωλ. Ποῦ τοὺν ἔχῃ τοὺ γ'δόσταλον φέτον; Ἀκρ. Πβ. προβατοσταλός.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γ'δόσταλους Μακεδ. (Λιμπίν.) Γιδόσταλον Θεσσ. (Γερκακάρ.) Γ'δόσταλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

γιδόστανη ἡ, Πελοπν. (Ξηροκ. Οἶν. Πύλ. κ.ά.) γ'δόσταῖ' Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) γ'δουσταῖ' Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στάνη.

1) Μάνδρα αἰγῶν Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) Πελοπν. (Ξηροκ. Οἶν. Πύλ. κ.ά.) Συνών. βλ. εἰς λ. γιδομάντρι 1. Πβ. προβατόστανη. 2) Ποίμνιον αἰγῶν Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.): Οὐ γ'δάρ'ς ἔχ' τὴ γ'δόσταῖ' Φθιώτ. Φωκ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γιδόστανη Πελοπν. (Ξηροκ.)

γιδοστέφανο τό, Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 80—Λεξ. Βλαστ. 288 γιδουστέφανον Ἡπ. (Δωδών.) γ'δουστέφανον Ἡπ. (Κουκούλ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στεφάνι.

Γιδοκουλούρα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Φκειάσι μ' κᾶνα καλὸ γ'δουστέφανον νὰ πιράσουν αὐτόν-γιὰ τοὺν κύπρου 'ς τ' γίδα (κύπρου = τὸ μεγάλο κουδούνι) Κουκούλ. Συνών. προβατοστέφανο.

γιδόστρατα ἡ, πολλαχ. γ'δόστρατα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στράτα.

Στενὸς καὶ δύσβατος δρόμος, οἶνει μόνον ὑπὸ αἰγῶν βατός ἐνθ' ἄν.: Ποῦ πᾶς, μωρ' Φωτούλα; "Εναι μιὰ γιδόστρατα, ποῦ θὰ ξεσκιστῇς ἀπὸ τὰ βᾶτα καὶ τὰ παλιούρια Πε-

λοπν. (Γαργαλ.) "Α βάρ'ς τὴ γ'δόστρατα, σιγὰ-σιγὰ θὰ φτάης Θεσσ. (Φάρσαλ.) Τσακίτ'κα ψές βράδ' δὲ μιὰ γ'δόστρατα, οὐλον κουτρώνια Εὔβ. (Λιχάς) "Η γ'δόστρατα ἔκλεισι ἰχτές ἀπ' τὴ θιουμηνία Ἡπ. (Πράμαντ.) Συνών. γιδόδρομος, γιδομονόπατο, γιδομπόγαζο, γιδοσκάλωμα, γιδοστράτι, γιδοστρατιά, γιδόστρατο, γιδόσυρμα, διάβα, κατσικόδρομος, κατσικόστρατα, σύρμα. Πβ. μονοπάτι.

γιδοστράτι τό, Ἡπ. (Ραδοβύζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στρατί.

Γιδόστρατα, τὸ ὅπ. βλ.

γιδοστρατιά ἡ, Ν. Ἐστ. 25 (1959), 772.

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στρατιά.

Γιδόστρατα, τὸ ὅπ. βλ.

"Σ τις γράνες, 'ς τις γιδοστρατιές φιλιὰ καὶ χαιρετίσματα.

γιδόστρατο τό, Πελοπν. (Ἀχαΐα Ἀνώγ. Κορινθ. Μεγαλόπ. Μεσσην.)—Λεξ. Βλαστ. 375 γ'δόστρατον Ἀλόνν. Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στρατί.

Γιδόστρατα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γιδόστρουγκα ἡ, Πελοπν. (Καρδαμ. Τριφυλ. κ.ά.) γ'δόστρουγκα Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) γ'δόστρουγα Ἡπ. (Δωδών. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ στρουγκα.

Γιδομάντρι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. Πβ. προβατόστρουγκα.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γ'δόστρουγκα Στερελλ. (Παρνασσ.)

γιδόσυρμα τό, ἐνιαχ. γιδόσυρμα Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Ξεχώρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ σύρμα, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ σούρμα.

Γιδόστρατα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δὲν εἶναι δρόμος αὐτός, εἶναι γιδόσυρμα. Ἐπεράσαμε ἀπὸ γιδοσούρματα Κάμπος Λακων.

γιδοσύρτης ὁ, ἀμάρτ. γιδοσούρτης Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γιδοσέρνω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γιδοσούρνω. Διὰ τὸν ἀμάρτ. τύπ. γιδοσύρτης πβ. σύρω - σέρνω - σούρνω.

Γιδοκλέφτης, τὸ ὅπ. βλ. Πβ. ἀλογοσύρτης, βοιδοσύρτης.

γιδόσφαχτα τά, Κρήτ. αἰδόσφαχτα Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ πληθ. τῶν οὐσ. γίδι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ αἰίδι, καὶ σφαχτό, περὶ τοῦ ὅπ. βλ. σφαχτός.

Γιδοπρόβατα, τὸ ὅπ. βλ.: "Εχω τρακόσια αἰδόσφαχτα Σφακ.

γιδोटόμαρο τό, Ζάκ. Πελοπν. (Ἀνδροῦς. Ἀράχ. Βασαρ. Γαργαλ. Δάρα Ἀρκαδ. Ἡλ. Μεσσην. Πιάν. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.)—Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. γιδोटόμαρο Πελοπν. (Οἶτυλ.) γιδουτόμαρον Θεσσ. (Γερκακάρ.) Μακεδ. (Πεντάπολ.) γ'δουτόμαρον Ἡπ. (Ζαχόρ.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κακοπλεύρ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Μύτικ. Πατιόπουλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ τομάρι.

